

RijksakademieOPEN 2011: Min Oh

RIJSAKADEMIEOPEN 2011
Min Oh
26 november t/m 27 november
Rijksakademie van beeldende kunsten
Sarphatistraat 470, Amsterdam

01-12-11 / Merel van Tilburg / Web 2011

'Min Oh is een verhalenverteller', staat te lezen op het bordje naast het atelier van de Zuid-Koreaanse kunstenaar. De video *Daughter* die in het atelier wordt getoond is een loop van een paar minuten. Afhankelijk van wanneer je de film binnenvalt, zie je een klein blond meisje van een jaar of zes de volgende handelingen verrichten.

In een spaarzaam ingerichte kinderkamer trekt het meisje een blauwe mok onder het bed vandaan. Ze neemt de mok op schoot - we zien haar op de houten vloer uitgestrekte benen van bovenaf - en haalt er een eendloze slinger witte papieren vouwsels uit, die nog het meest lijken op kleine koksmutsen. Het meisje tooit zich met de papieren slinger, die zich in een volgend shot heeft omgetoverd tot een klokvormig jurkje. Bij elke beweging hoor je het ritselen van papier.

Het meisje springt op en neer op de houten vloer, waarop papieren stroken zijn gespannen die een elastiekspel vormen. Op het ritmische gebonk van de sprongen reageren zowel deze 'elastieken', als het witte vaatwerk in een bruinhouten kastje verderop.

De witte kopjes en kannen, zo zien we in een ander shot, beginnen zelfstandig halve slagen te draaien in hetzelfde ritme. Het spel breekt af wanneer het meisje opschrikt van een geluid buiten de kamer. Haar blik suggereert dat er een volwassene in de buurt is, die de kinderlijke spelwereld verstoort.

Dan zet het meisje zich aan een tafel, inmiddels gekleed in een *Alice in Wonderland*-achtig witkatoenen jurkje. Het kleurschema op de tafel is even sober als dat van de kinderkamer: op een wit tafelkleed staat een glas met blauwe potloden, ligt een bovenmatig groot opgerold geel meetlint en steken spelden uit een geelgehaakt lapje - referenties aan handwerk, traditioneel gereserveerd voor vrouwen. Het meisje knipt stroken in witte vellen papier, maar doet dat onhandig. Ze heeft de perfect geknipte papieren slinger dus niet zelf gemaakt: misschien bestond de slinger zelfs enkel in haar fantasie.

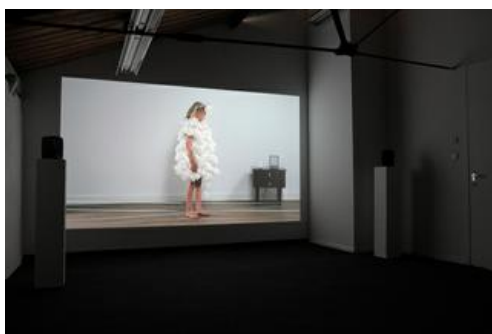
Hier begint duidelijk te worden wat voor soort verhalenverteller Min Oh is. Het geluid van de video volgt duidelijk een cyclisch ritme van crescendo en decrescendo. Tijdens het elastiekspel worden het gebonk van voetjes en gekletter van servies steeds harder, om dan weer af te bouwen. In de stille momenten vallen de geluiden van de voorwerpen des te meer op: het geknisper van papier, het geknip van de schaar, het staccato gekletter van servies. Op geen enkel moment echter horen we het lichaam van het meisje. Geen zuchtje, geen geknipper van oogleden.

Het gaat Min Oh dus duidelijk om de interactie met de dingen. Die dingen nemen op dit moment in de video ook de overhand. Wanneer het meisje opstaat van tafel en op haar tenen naar het servieskastje loopt, beweegt een kan op een bijzettafel zijn schenkruit als een snavel met haar mee. Amélie Poulain is niet ver weg.

In een nieuw crescendo lijkt het servies in de kast inmiddels bezig aan een wilde dans, en het meisje stapelt boeken op de grond om het kastje open te kunnen maken. Inderdaad beweegt het serviesgoed luid ratelend en rinkelend in de rondte. Een 'laatste' shot

Min Oh, DAUGHTER (2011) (Foto: Willem Vermaase)

Min Oh, DAUGHTER (2011) (Foto: Willem Vermaase)

RijksakademieOPEN

Facebook

Meer:

Recensies
Vrijplaats
Betoog
Interviews
Boeken
Webseries
- En toch vraag ik mij af ...
- Het boek = het werk
- Stendhal enzo
- Fins fruit
- En dan, wat dan nog meer?
- Buiten in beeld
- Ego
- Theorie van het gluren
- Innemende kunst
- Re-View

Advertentie:

★ WWW. ★
RANKING-
THE-ARTS
.COM ★

#TUBELIGHT

- Prinses Margriet
- Spiral Jätty
- Homo Ludens
- Kill Bill
- Koning Lelis
- Jarzan
- Icarus
- Oedipus
- Jesus
- Carice

Nu in de App Store:
Tube's List
een iPhone app
met een interactieve tentoonstellingslijst!

Schrijven voor Tubelight?

Meest gelezen:

- Bittere chocolade
- Brute fotografen die domme

T

omkaderd het uitdrukingsloze kindergezicht met op de achtergrond, onscherp, in de kast ronddraaiend serviesgoed.

Min Ohs verhaalstijl is elliptisch en suggestief. Door het gebruik van close-ups en afsnijdingen wordt veel aan de verbeelding van de beschouwer overgelaten, die zelf moet invullen wat er zich buiten het kader afspeelt. Eenzelfde effect wordt bereikt door de elliptische montage, waarbij gebeurtenissen die zich afspelen tussen de shots niet worden 'verteld.'

Wat de uiteindelijke inhoud is van dit verhaal, blijft al even suggestief. Het uitgangspunt van de video was het thema 'rituelen.' Inderdaad spoort dit korte verhaal over de fantasiewereld van het kind aan tot nadenken over de menselijke aandrang om het leven ritmisch te ordenen, en greep te krijgen op de vermaledijde dingen door middel van rituelen. Maar helemaal zeker weet je natuurlijk nooit of de kopjes zich niet omdraaien zodra je de kast dichtdoet.

Trefwoorden: Rijksakademie van beeldende kunsten, Min Oh, videokunst, vervreemding, rituelen

[Tweet](#)[Like](#)

7

mensen fotograferen

RijksakademieOPEN 2011:
Leidy ChurchmanRijksakademieOPEN 2011:
Michiel CeulersRijksakademieOPEN 2011:
Roderick Hietbrink